

paa det meget overflødige Skriveri og andet mere, som vi lide under her til Lands. Det er ogsaa rigtigt, noget lignende blev ytret af et Medlem, men den ærede Taler glemte at tilføje dette: at det samme Medlem stemte alligevel for Loven. Dernæst har han paa beraabt sig en Udtalelse af Mindretallet i det andet Ting. Men der maa det jo erindres, at det, som Mindretallet i det andet Ting nærmest havde imod Løven, var for det første et Punkt, der nærmest vedkommer Søloven, nemlig det bekendte Spørgsmaal om, hvorledes § 1 i den skulde affattes. Det Medlem, der repræsenterede dette Mindretal i Landstinget, tror jeg allerede er blevet behøveligt beroliget derved, at Søloven har faaet den Affattelse, som den formentlig nu faar. Dernæst vil jeg tilføje, at jeg ogsaa tror, at det omtalte Mindretals Betænkkeligheder ved denne Registrering nu ville blive i meget væsentlig Grad formindskede ved det Vindringsforslag, som er vedtaget her ved anden Behandling, og som jo gaar ud paa at fritage alle dem, der for Øjeblikket staa i Skibsregistret, for selv at foretage de fornødne Skridt til at blive overførte i det ny Register, og som gaar ud paa at Stedet for at hvide dem det offentlige Bistand i saa Henseende. Jeg tror, at denne Forholdsregel i høj Grad vil fjerne de Betænkkeligheder, som dette Mindretal i det andet Ting, der for Resten kun bestod af et enkelt Medlem, havde. Hvad angaar Udgifterne, maa det erindres, at de Udgifter, der kunne foranlediges ved Overgangstiden, blive kun Udgifter en Gang for alle, og det vil vist heller ikke blive saa betydelige Udgifter, at det egentlig er værd at tale om. Overgangstiden er nemlig ikke saa lang, den Overgangstid, der koster Benge, varer jo kun til 1ste Januar 1894, thi de 2 Aar, som det end videre kan vare, inden det hele bliver gennemført, kommer jo ikke til at koste Benge; det er kun de Foranstaltninger, der skulle træffes inden 1ste Januar 1894, der kunne medføre Ekstraudgifter. Hvad Toldbæsenets Arbejde og de deraf flydende Udgifter angaar, maa det ikke glemmes, som allerede paa denne Sags foregaaende Trin er bemærket, at det bliver kun nogle ganske faa Toldsteder her i Landet, der ville faa noget større Arbejde i Anledning af Loven. Ved de allerfleste Toldsteder er Antallet af de Skibe, der høre hjemme i Tolddistriktet, saa lille, at det ikke kan antages, at der vil foresaldea ret mange Forretninger om Aaret, i det mindste ikke saa mange Forretninger, at det kan have noget videre at betyde paa Grund af det Besvær, som det skulde foranledige. Det bliver, naar alt kommer til alt,

kun 5-6 Toldsteder, hvor der i Virkeligheden bliver noget videre at bestille i Anledning af den ny Lov, og selv om det paa disse faa Steder skulde koste noget Kontorhold, at saa Løven ført igennem, saa tror jeg, at det vil være en Udgift, som ikke vil være affrættende for nogen.

Hvad Kommissionens Sammenfættning angaar, beklager det ærede Medlem bestandig saa stærkt, at Flertallet var Jurister. Jeg stal hertil bemærke, at det forekommer mig, at det vilde kun have nogen Betydning under Forudsættning af, at det Mindretal, der ikke var Jurister, havde været uenigt med Flertallet, men det er aldeles ikke Tilfældet, dette Forslag er jo vedtaget af dem allesammen, der har ikke været nogen som helst Uenighed mellem Jurister og Ikkejurister i den Henseende. Jeg tror derfor ligesom den ærede Ordfører, at det Arbejde, der behøves at præsteres, kan lige saa godt præsteres i kortere Tid som i længere, naar man i Virkeligheden har Interesse derfor, og at Sagen i det hele ikke vil vinde ved at blive trukken i Langdrag. Jeg kan derfor ikke andet end meget indstændig slutte mig til den ærede Ordførers Spørdning til det høje Ting om at vedtage Lovforslaget.

G. Sørensen. At den højtærede Justitsminister, som har fremsat dette Lovforslag for Rigsdagen, og det ærede Medlem fra Viborg (Klein), som er en af Lovens Fædre, finder, at der ingen som helst Betænkkeligheder er forbunden med, at Tinget allerede nu og i denne Samling vedtager Lovforslaget, det er en Selvfølge. Som jeg før ytrede, har man jo kun fra Kommissionen og fra de to Medlemmer, som sidde i Rigsdagen, og fra Regeringen kun hørt anbefalinger for Lovforslaget, men man har fra enhver anden Side kun hørt Betænkkeligheder, fra enhver anden Side er det er kendt, at det er et betydeligt Besvær, betydeligt Omkost og betydelige ny Formålteter, som her blive indførte, og der er ingen, der har haft Ordet hverken i dette eller i det andet Ting, som fuldt ud har kunnet sige: Ja, men det, der kan vindes derved, opvejer fuldstændigt det forøgede Besvær, vi her paalægge. Det ærede Medlem fra Viborg udtalte saaledes, at enten vil Pantfættning finde Sted i større Omfang i saa Tilfælde har Loven oplydt sin Bestemmelse, og saa maa vi finde os i Byrderne, men hvis den kun bliver lidt anvendt, vil Publikum ikke faa nogen Ulejlighed. Der mener jeg, at man ser fejl paa Sagen. Det er ikke blot Pantfættningen, der volder Ulejlighed, men for at indføre noget, som der